

พระราชบัญญัติ

สังเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บพระเหตุปฏิบัติราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๖

กฎิพลดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสังเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บพระเหตุปฏิบัติราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสังเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บพระเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสังเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บพระเหตุปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงิน俸ประมานะเงท เงินเดือน แต่ไม่รวมถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐมนตรีเข้าสังกัด” หมายความรวมถึงผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลส่วนราชการที่ไม่สังกัดกระทรวงหรือบุวง

มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บพระเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายพระเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับการสงเคราะห์ตามที่บัญญัตไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การขอรับการส่งเคราะห์ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองตามความหมายของกฎหมาย
ว่าด้วยนำหนึ่งนำน้ำมันขาราชการ กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุยร้าย^{นั้นด้วย}

มาตรา ๖ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุยร้ายอันเกิดจากกรณีดังกล่าวในมาตรา ๕ มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๗ ในระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรจะให้ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุยร้ายนั้นได้ลาหยุดราชการเพื่อรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการลาของข้าราชการก็ได้ และในระหว่างได้รับอนุญาตให้ลา ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินเดือนเต็ม

ถ้าระหว่างที่ต้องรักษาพยาบาล ข้าราชการผู้นั้นต้องเกย์ใจอยุตานกฏหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายต่อไปจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด

หลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุดให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๙ ต้าอันตรายหรือการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุร้ายอันเกิดจากการณีดังกล่าวในมาตรา ๕ ทำให้ข้าราชการผู้ใดตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ อันเป็นเหตุจະด้องของการราชการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อมัคกับที่ใช้อยู่ หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นยังอาจปฏิบัติหน้าที่ราชการอื่นได้เพียงพอและเมื่อข้าราชการผู้นั้นประสงค์จะรับราชการต่อไป รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อื่นก็ได้

มาตรา ๕ ข้าราชการซึ่งได้รับการลงทะเบียนดังกล่าวในมาตรา ๙ ยังไม่มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ถ้าต่อมาผู้นั้นได้ออกจากราชการเมื่อใด ให้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ดังนี้

(๑) ได้บ้านัญพิเศษโดยคำนวนตามเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านัญข้าราชการที่ใช้อยู่ และตามเงินเดือนที่ได้รับในวันที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บหรือถูกประทุร้ายโดยเงินเดือนให้มีความหมายอย่างเดียวกับคำว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย” ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านัญข้าราชการ

(๒) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยมีสิทธิ์ได้รับบำเหน็จบ้านัญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านัญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออกและผู้นั้นขอรับบำนาญปกติ ให้คำนวนบำนาญปกติตามสิทธิ์นั้นบวกเข้ากับบำนาญพิเศษใน (๑) ด้วย เว้นแต่ถ้าผู้นั้นออกจากราชการโดยไม่ได้รับบำนาญปกติก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษตาม (๑) แต่อย่างเดียว

(๓) ถ้าผู้นั้นออกจากราชการด้วยกรณีที่ก่อให้เกิดสิทธิ์ที่จะได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านัญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาออก ให้ผู้นั้นได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้นหรือบำนาญพิเศษตามความใน (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายได้จะมีจำนวนมากกว่า

มาตรา ๑๐ เมื่อข้าราชการซึ่งได้รับการลงทะเบียนตามมาตรา ๙ ถึงแก่ความตายให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จทดแทนสินเท่าของบำนาญพิเศษที่คำนวนได้ตามความในมาตรา ๕ (๑) ให้แก่บุคคลตามที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านัญข้าราชการบัญญัติไว้ ทั้งนี้ ให้นำทบทัณฑ์ว่าด้วยการแบ่งส่วนบำเหน็จทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านัญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้นั้นถึงแก่ความตายด้วยกรณีที่ก่อให้เกิดสิทธิ์ได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านัญข้าราชการที่ใช้อยู่ในเวลาตาย ก็ให้ทายาทได้รับสิทธิตามกฎหมายนั้น หรือบำนาญพิเศษตามความในมาตรา ๕ (๑) แล้วแต่บำนาญพิเศษรายได้จะมีจำนวนมากกว่า ทั้งนี้ ให้นำทบทัณฑ์ว่าด้วยการแบ่งส่วนและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านัญข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ได้รับการลงทะเบียนตามมาตรา ๙ หลายครั้งโดยไม่ได้ออกจากราชการ เมื่อถึงเวลาดังกล่าวในมาตรา ๙ หลายครั้งโดยไม่ได้ออกจากราชการให้คำนวนบำนาญพิเศษทุกครั้ง และให้ได้รับการลงทะเบียนครั้งที่มีจำนวนเงินสูงสุดแต่อย่างเดียว

มาตรา ๑๒ ข้าราชการผู้ใดถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ พิการ หรือได้รับอันตรายสาหัสเนื่องจากเหตุดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ มีสิทธิ์ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๓ การพิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการซึ่งถึงแก่ความตาย ทุพพลภาพ หรือพิการเนื่องจากเหตุดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๔ ข้าราชการผู้ได้รับการสังเคราะห์ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสังเคราะห์ ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฎิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อออกจากราชการหรือถึงแก่ความตายนั้นแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการผู้นั้นหรือทายาทได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นรายเดือนตามพระราชบัญญัติสังเคราะห์ ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฎิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญเป็นรายเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติสังเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฎิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิ

มาตรา ๑๖ ให้บรรดาเรเบียนที่ออกตามพระราชบัญญัติสังเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฎิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการกำหนดระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาราบทามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติส่งเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บพระเพราเดือนปีกันติราชกิจ พ.ศ. ๒๔๙๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัตินางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการส่งเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บพระเพราเดือนปีกันติราชกิจ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการส่งเคราะห์ และกำหนดให้ข้าราชการดังกล่าวซึ่งต้องเกียรติอาชญาในระหว่างรักษาพยาบาล ให้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายจนกว่าการรักษาจะถึงที่สุด รวมทั้งกำหนดให้ท้ายบทของข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บพระเพราเดือนปีกันติราชกิจซึ่งต่อมาถึงแก่ความตาย ได้รับบำเหน็จกอตทดแทนบำนาญตลอดชีวิตเป็นค้องคราพระราชบัญญัตินี้